

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Мездра, общ. Мездра, обл. Враца, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МЕЗДРА, I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия Димитрова

при участието на секретаря Е. М. Д.
като разгледа докладваното от Анелия Димитрова Административно наказателно дело № 20241450200119 по описа за 2024 година

ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 8712974/23.02.2024 год. на ОД на МВР гр.В., с който на нарушителя **Е. Г. П.** от гр.В., е наложено **АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА** в размер на **400 /ЧЕТИРИСТОТИН/ ЛЕВА**, за нарушение на чл.21 ал.2, вр. с ал.1 вр.чл.189 ал.4, вр. с чл.182 ал.2 т.5 от ЗДвП, като законосъобразно на основание чл.63 ал.2 т.5, вр. с чл.58д т.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните пред ВрАС.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

МОТИВИ:

Е. Г. П. от гр.В. е обжалвал в срок Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 8712974/23.02.2024 год. на ОД на МВР гр.В.

Жалбоподателят редовно призован, не се явява, нито пък се представлява. С депозираната по делото жалба се иска отмяна на атакувания Електронен фиш като незаконосъобразен, като са изложени подробни съображения, които ще бъдат обект на коментар в по-долните абзаци. Акцент в тях е, че не жалбоподателя е автор на нарушението ,като се иска присъждане и на направени по делото разноси, без обаче да са приложени доказателства за реализирани такива.

Ответникът ОД на МВР гр.В. редовно призован, представител не е изпратил и не е ангажирал становище по делото.

Производството по делото е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима и разгледана по същество се явява неоснователна.

Съдът след като се запозна с депозираната по делото жалба, изложените в нея доводи и материалите по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

На 23.02.2024 год. в 08:58 часа в област В., община М., на ПП I-1, км.166+800/ район с. Р./ извън населено място с посока на движение към гр.С. при ограничение от 50км/ч въведено с пътен знак В26 техническо средство – стационарно преносим уред за осъществяване на контрол на пътното движение /СПУКС/, тип „ARH CAM S1” с фабричен № 120cc8b заснело лек автомобил “Ауди А5 Спортбак” с рег.№ ... със скорост от 93 км/ч при разрешена скорост от 50 км/ч. Същият не е спрял, като използваното по време и място техническо средство работи в автоматичен и автономен режим, без участие и намеса от служител. Измерва скоростта на преминаващите автомобили, като заснема само тези, движещи се с превишена скорост и автоматично разпознава регистрационния номер на МПС-то. Преносът на информация от АТСС „ARH CAM S1” с фабричен № 120cc8b към автоматизираната система за управление на административнонаказателната дейност също се извършва автоматично, посредством 3G мрежа. СПУКС работи напълно автоматично като стационарна камера за контрол на скоростта, като служителят на реда само разполага техническото средство,

въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа. Безспорно служителя не стои до техническото средство и не наблюдава установяването на нарушения от него. В отсъствие на жалбоподателя, съгласно разпоредбата на чл.189 ал.4 от ЗДвП е издаден процесния Електронен фиш на собственика на автомобила, в случая това е жалбоподателят .

Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, а именно:

Пълномощно от 04.03.2024г., Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 8112974/23.02.2024г., Снимка № 120CC8B/0115357 от 23.02.2024 г., Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 на ИД Председател на Български институт по метрология, Заповед под № 8121з931/30.08.2016 год. на Министъра на вътрешните работи, ведно с приложение към посочената заповед, Протокол от проверка № 126-СГ-ИСИС/19.09.2023 г. на Началник отдел ИСИС към Български институт по метрология гр.С., Справка по история за пътно средство с рег.№ ..., Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система под рег.№ 967р-1152 от 26.02.2024 г., снимка за временно монтиране на АТСС „ARN CAM S1” №120cc8b, касателно 23.02.2024 г., Справка от Началника на Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР гр. В. под вх. №1374/25.03.2024г., ведно със Справка от нарушенията на АТСС „ARN CAM S1” № 120cc8b, касателно 23.02.2024 г., доказателства за въведено ограничение с пътен знак В26 на км. 166+800 район с. Р., Справка от Директора на Областно пътно управление В. под вх. №1625/05.04.2024г., ведно със Заповед №РД11-179 от 16.02.2024г.; Чертеж №3 от одобрения проект за ВОБД и Чертеж №4 от одобрения проект на ВОБД.

По делото няма данни кога е връчен атакувания Електронен фиш на жалбоподателя. Жалбата е входирана пред ответника на 05.03.2024 год. Съдебният състав е задължил страните по делото да представят доказателство в насока кога е връчен Електронния фиш, като в тази насока е Справка от Началника на Сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР гр.В. под рег.№ 967000-4231/22.03.2024 год. От посочената справка съдебния състав е уведомен от ответника по делото, че няма доказателства, удостоверяващи

връчването на обжалвания Електронен фиш, като считат, че същият не е влязъл в законна сила и е обжалван в законоустановения 14-дневен срок. В тази насока нямат възражения, относно даване ход на делото.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП.

Изложената до тук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по-горе, както и приложения снимков материал от заснет клип № 120CC8B/0115357 от 23.02.22024 г. с техническо средство ATCC „ARH CAM S1” с фабричен № 120CC8B. Така приложения снимков материал, съгласно чл.189 ал.15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова е приобщено по съответния ред по делото.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.21 ал.1 от Закона за движението по пътищата при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в км/ч, които за пътно превозно средство от Категория В за населеното място е 50 км/ч, извън населено място – 90 км/ч, а по автомагистрала – 140 км/ч, а според ал.2 когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. По силата на чл.182 ал.2 т.5 от ЗДвП, в редакцията ѝ относима към датата на извършване на деянието за превишаване разрешената максимална скорост в извън населено място за превишаване от 41 до 50 км/ч, водачът се наказва с глоба 400 лева. Следователно, деянието, за което е наложено на жалбоподателя административно наказание е обявено от закона за наказуемо.

В конкретния случай, съставеният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство формално отговаря на изискванията на чл.189 ал.4 от Закона за движението по пътищата, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения със Заповед № 81213-931/30.08.2016 г. на

Министъра на вътрешните работи образец.

В този мисъл, настоящият съдебен състав намира за уместно да посочи, че макар Законът за движението по пътищата, в разпоредбата на чл.189 ал.11, да предвижда, че влезлият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление, това приравняване следва да се приеме, че е само относно последиците, с които се ползват влезлите в сила наказателни постановления и електронни фишове и не обосновава необходимост от механично пренасяне на правилата относно процедурата за съставяне и реквизити на наказателното постановление, въведени в разпоредбите на ЗАНН и по отношение на електронния фиш. За разликите между НП и електронния фиш, от гледна точка на реквизити и процедура по съставяне и връчване, следва да се държи сметка, като се изхожда не само от изричната законодателна уредба, но така също и тяхната специфика и правна природа, както и от целите на законодателя, преследвани при регламентиране на уредбата относно електронния фиш. По тези съображения, а и следвайки чисто етимологически от наименованието на атакувания акт, се налага най-напред извода, че в случая не е налице фигурата на административнонаказващ орган, а в закона е употребено понятието „издател на електронния фиш”, сред реквизитите, на който пък не е предвиден подпис на съответното длъжностно лице и печат на учреждениято. Последното е от значение за формиране на извода на съда за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в изложения аспект, като възраженията, базираци се на формално, както се е изразил жалбоподателя основание, се явяват неоснователни.

Категорично не могат да бъдат споделени възраженията на жалбоподателя и застъпената теза в представената от него съдебна практика относно приложението на чл.189, ал. 4 ЗДвП, като дори само от етимологията на всеки от изразите, логическото, езиково и правно свързване на изразите в нормата, следва извода, че употребеният израз „в отсъствие на контролен орган”, касае заснемането на нарушението. В случай, че се приеме обратното, тогава средството за измерване на скоростта и заснемане няма да е посочено, че следва да бъде автоматизирано и би се достигнало до абсурдния извод, че е наложително присъствието и извършване на действия по боравене с това средство от нарочен оператор, каквато очевидно не е идеята на законодателя, насочена към стремеж за изключване или поне ограничаване на човешкия

фактор при заснемане и установяване по този начин на нарушението. Освен това, така или иначе Електронния фиш, както и наказателното постановление, за разлика от АУАН, няма изисквания да се съставят в присъствие на нарушителя, а само му се връчват, за да се приеме, че текста на чл.189, ал.4 ЗДвП въвежда такива, а все пак може да се открие и разлика в понятията контролен орган от една страна и административнонаказващ орган, респ. издател на електронния фиш – от друга, което също изключва възприетото от жалбоподателя тълкуване на закона.

От материално правна страна, от анализа на доказателствените източници се достига до извод, че се потвърждават по категоричен и недвусмислен начин фактическите констатации, изложени в електронния фиш, а именно, че на посочената в него дата – 23.02.2024 г. в 08:58 часа, с техническо средство АТСС „ARH CAM S1” с фабричен № 120CC8B, било заснето движение на лек автомобил “Ауди А5 Спортбак” с рег.№ с ъс скорост от 93 км/ч над максимално разрешената за движение в извън населено място 50 км/ч., въведено с пътен знак В26 каквото ограничение било въведено и е посочено отклонение от 43 км/ч.

Най-напред следва да бъде отбелязано, че липсва конкретно посочване на мястото на извършване на нарушението. Действително в електронния фиш е отразено, че същото е извършено на км.166+800 – извън населено място с посока на движение към гр.С., но следва да се отбележи, че електронният фиш не се ползва с доказателствена стойност относно възприетите в него фактически положения. Обратното освен, че не е предвидено изрично в закона, би противоречало на основните принципи за равенство на страните в процеса и на разпределение на доказателствената тежест, отчитайки факта, че електронният фиш всъщност се явява и предмета на обжалване по делото, чиято законосъобразност и доказаност са в обхвата на преценката на съда по същество – арг. чл.189 ал.10 и 11 от ЗДвП. С оглед на това принципно положение, следва и друго такова, а именно, че в тежест на издателя на електронния фиш е да бъдат установени по недвусмислен начин всички белези и признаци от обективна страна на нарушението чрез предвидените доказателствени средства. Такова по делото се явява приложения снимков материал и макар от същия да не става ясно при обикновения прочит кое е мястото на нарушението, тъй като посочените координати изискват допълнителен анализ и съпоставка /което принципно е възможно/, то

последното не обосновава по никакъв начин наличието на процесуално нарушение, което да бъде квалифицирано като съществено такова, тъй като с посочените GPS – координати, мястото на нарушението се явява определяемо и същото очевидно съответства на посоченото в електронния фиш място на нарушението.

На следващо място, преценката на наказващия орган досежно установената скорост на движение на процесния лек автомобил се явява обоснована, като в хода на съдебното производство издателят на електронния фиш - ОД на МВР В. са представили Протокол от проверка № 126-СГ-ИСИС/19.09.2023 г. на Началника на отдел ИСИС към БИМ гр.С., от който е видно, че проверката на преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникацията тип ATCC „ARH CAM S1” с фабричен № 120cc8b, е приключила с извършване на проверка на 19.09.2023 г. Периодичността на проверката на лазерни скоростомери е една година. По делото е представено и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, от което по безспорен начин се установява, че срока на валидност на преносимата система за контрол на скоростта на моторни-превозни средства, с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 е със срок на валидност 07.09.2027 г. при дата на издаване на удостоверението за одобрен тип на 07.09.2017 г. Безспорно е установено, че на 23.02.2024 г. в посочения час при ограничение на скоростта от 50 км/ч въведена с пътен знак В26 нарушителя е реализирал превишение на скоростта, което е намерило отражение и в Разпечатката от камера 120cc8b.

Отново следва да се подчертае, че с разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП е въведен нов ред за установяване на нарушенията по ЗДвП, за разлика от установения в ал.1 от същата разпоредба ред за установяване на нарушенията с АКТ, съставен от длъжностно лице на службата за контрол по пътищата и в присъствието на нарушителя. В това производство нарушението се счита установено в момента на заснемането му с техническо средство. Безспорно в случая нарушението е установено с техническо средство, заснемащо и записващо датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС, приложената към делото разпечатка от което е веществено доказателствено средство, предвид разпоредбата на чл.189, ал.15 от ЗДвП. В разпоредбата на чл.189 от ЗДвП законодателят не

прави разлика между стационарно монтирано техническо средство за видеоконтрол и мобилно такова. Предвид това незаконосъобразен се явява изводът на жалбоподателя, че при заснемане на нарушение с процесното техническо средство следва да бъде съставен АУАН и издадено НП, за да се ангажира отговорността на нарушителя.

Грамматическото, логическото и систематическото тълкуване на нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП налага различен извод, а именно, че частта от изречението „в отсъствието на контролен орган и нарушител” се отнася до издаването на електронния фиш, а не до установяването и заснемането на нарушението с техническо средство. Логическото тълкуване води именно до този извод, тъй като няма как едно нарушение от категорията на процесното, да бъде установено в отсъствието на нарушител, който в случая управлява заснетото МПС.

Настоящият съдебен състав намира за неправилен извода на жалбоподателя, че видеоконтрола се осъществява само на места, където освен, че е монтирана стационарна камера, следва да са налице и предварителни обозначения за съществуването им със съответни знаци или табели. Водачите на МПС са длъжни да спазват правилата за движение по пътищата навсякъде, а за контролните органи не съществува задължение в ЗДвП предварително да обозначават местата, на които ще осъществяват контрол по спазването им. Предвид това настоящият съдебен състав приема, че не е нарушена разпоредбата на чл.165 от ЗДвП.

Според определението, съдържащо се в §6, т.63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. След като е електронно изявление, записано върху хартиен носител и в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, където са посочени изискуемите реквизити, подпис не се изисква, се стига до извода, че такъв не е необходим, за да е спазена формата. Задължителните реквизити на електронния фиш са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, която разпоредба е специална и не препраща към ЗАНН относно формата на този вид санкционен акт. Предвид това настоящият състав приема, че за да е спазена формата на ЕФНГ е

достатъчно същият да съдържа посочените в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити. В тази връзка липсата на дата на издаване също не е нарушение, доколкото няма такова изискване и доколкото нарушението се счита установено в момента на заснемането му с техническо средство, когато се счита издаден и самия фиш.

Относно мотива за липса на надлежно описание на нарушението може да се приеме, че това донякъде е така, но не и до степен, че да води до извода, че това нарушение е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на електронния фиш. Описанието не е пълно и всеобхватно, но с посочване на факта, че е извършено нарушение за скорост, при разрешена такава от 50 км/ч, въведена с пътен знак В26 установена – 93 км/ч и превишение на разрешената скорост с 43 км/ч, настоящият състав приема, че нарушителят е наясно какво нарушение се твърди, че е извършил. Липса на надлежно описание на нарушението би била налице тогава, когато от фактическото описание на нарушението не може да се направи извод какво нарушение е извършено или същото не съответства на приетата за нарушена правна норма, което в случая не е така.

Налице е констатираното несъответствие между скоростта на движение на автомобила, отразена в разпечатката от автоматизираното техническо средство и тази, посочена във фиша, но настоящият съдебен състав приема, че това нарушение не е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на акта. От една страна установената с техническото средство скорост е намалена, при което е намалено и превишението на допустимата скорост, което е в полза на нарушителя. От друга страна, намалението на превишената скорост не влияе върху нарушението, което е извършено и не води до преквалификация на деянието и на санкционната норма.

Безспорно установено е по делото, че заснетият с превишена скорост автомобил е бил засечен със стационарно преносим уред за осъществяване на контрол на пътното движение - ARH CAM S1, което е преминало изискуемата проверка. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на

Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи. С Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014г., ВАС е признал възможността за поставяне на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, но изрично е указал необходимостта това да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания” (арг. чл. 32, ал. 2 от Конституцията). Използването на заснемащи технически средства е позволено (чл.165, ал.2, т.7 от ЗДвП), тъй като касае повишаване и гарантиране на сигурността при движението по пътищата, а наред с това тези технически средства могат да създадат висока степен на достоверност, изключваща намесата на субективен фактор. В конкретният случай скоростта на движение е отчетена от стационарно преносим уред за осъществяване на контрол на пътното движение, който е функционирал след включването му от оператор. Същият работи напълно автоматично като стационарна камера за контрол на скоростта. Служителят не стои до техническото средство и не наблюдава установяването на нарушения от него. Същият само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа и охранява безспорно техническото средство. Задължение на служителя е да документира с дигитална снимка разположението на автоматизираното техническо средство и в тази насока е приложената снимка на л.13 от делото. На л.7 от делото е приложен снимков материал, от който се установява, че е заснет процесния автомобил и че в четирите края на снимката има маркери. Видно от представените по делото заверено ксерокопие от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 от Български институт по метрология и приложението към удостоверението, преносимата система ARH CAM S1 е мобилно многофункционално устройство за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера и комуникации. Същото измерва скоростта и разстоянието на преминаващите моторни-превозни средства само в автоматичен режим от статив /тринога/ или от конзола в патрулен

автомобил в стационарно положение /режим на устройството/. Принципът на работа на системата е основан на лазерен модул, който може да произведе стойност на базата на излъчен лазерен лъч, отразен от преминаващите превозни средства. Видно от разяснителната част на приложението към посоченото удостоверение, маркерите в средата на страните на изображението на една снимка показват, че в момента на заснемане на изображението лазерният лъч е измервал скоростта на преминаващото превозно средство, определено от пресичането на тези маркери. При прилагането на това правило и видно от така приложения снимков материал на л.7 при пресичането на четирите маркера в средата е конкретизирано, че в 08:58 часа на 23.02.2024 г. е регистрирано нарушение от МПС с рег.№ ..., което е именно посоченото в обжалвания Електронен фиш. Това действие от страна на оператора - по стартиране на работния режим е изцяло в съответствие с цитираната горе дефинитивна норма, тъй като според б. „б” на т. 65, §6 ДР на ЗДвП - мобилни автоматизирани технически средства са тези, които са прикрепени към превозното средство или временно разположени на участък от пътя и установяват нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя началото на работния процес и неговия край. Възможността с такъв вид средство за измерване да се установява нарушение, за което може да се издаде електронен фиш, е законодателно призната с новата редакция на чл.189 ал.4 от ЗДвП и с Наредбата № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от Министъра на вътрешните работи и обн. ДВ, бр.36 от 19.05.2015 год. Ползваното средство за измерване на скоростта е напълно автоматично и независимо от човешка намеса. Единствените действия, които има операторът с уреда е активирането на бутона за начало на работен режим и първоначалните настройки, които касаят посоката, в която се движат автомобилите, които ще бъдат контролирани, обхвата на действие на уреда, които действия са също нормативно регламентирани в чл. 9 от посочената по-горе наредба и инструкцията за експлоатация на процесното средство за измерване, достъпна от производителя. Ето защо съдът счита, че няма намеса и липсва субективен фактор към момента на установяване на нарушението. Такава има едва след като са интегрирани всички отчетени и записани данни, за да се материализира информацията на хартиен носител. Наред с това и отново

предвид техническите възможности на системата за видеонаблюдение в няколко карета са разположени относимите към нарушението параметри. Част от тях са: посоката, обхвата на действие и режима, както и ограничението на скоростта, спрямо което се осъществява контрола са по предварително зададени параметри от оператора със системата. Останалите отразяват генерирани от сателитните връзки данни - дата и час, географски координати на точката, в която е извършено засичането на скоростта и номера на заснетия автомобил. В конкретният случай и достоверността на показанията на средството за измерване е гарантирана, тъй като данните в електронния фиш са възпроизведени от приложените като веществено доказателствено средство фотоси, отразяващи конкретните визирани горе параметри. Самото изображение ясно илюстрира процесният автомобил, разположението му на пътното платно и конкретно посоката, в която се сочи, че е станало измерването.

Налице е и попълнен от служителя на „Пътна полиция“ към ОД на МВР гр.В., работещ със системата за контрол Протокол за използване на стационарно преносим уред за осъществяване на контрол на пътното движение тип ARH CAM S1 от 23.02.2024 г. по чл.10 от посочената Наредба, в който е посочено началото и края на измерването като часове, мястото за контрол, максимално разрешената скорост, броя и номерата на клиповете, заснети с техническото средство, режима на измерване – стационарен, посоката на задействане – отдалечаващ, разстоянието от пътния знак с въведено ограничение до автоматизираното техническо средство за измерване, регистрационния номер на служебния автомобил, в който е било позиционирано средството за измерване. Предвид всичко изложено съдът приема, че използването на заснемащото автоматизирано техническо средство е станало по нормативно определена процедура, при спазване на нормативно поставените изисквания и технически инструкции на производителя на измервателния уред.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай по отношение на нарушенията не може да намери приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН за маловажен случай. Това е така, тъй като нарушението е формално и липсват съставомерни вреди, като законодателя е възприел, че самото нарушение на правилата за движение по пътищата е с достатъчно висока степен на обществена опасност. Контролът върху скоростта за

движение е насочен към осигуряване на безопасността на движение, която дейност е с повишена опасност. Крайната цел на контрола е недопускане на ПТП, поради превишена скорост. Без правно значение, дали водачът е наказван за други нарушения по ЗДвП, тъй като глобата е определена във фиксиран размер и не подлежи на индивидуализация.

Тук е мястото да се посочи, че основният мотив за постановяването на Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 год., постановено по Т.Д. № 1/2013 год. на Върховния Административен съд, с което се прие, че единствено със стационарни средства за видеоконтрол могат да се установяват нарушения на скоростта на движение на ППС беше, че липсва регламентация за установяване на нарушения и налагане на санкции, чрез издаване на Електронен фиш при заснемане на нарушението с мобилна система за видеоконтрол. С приемането на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и §6 т.65 от ДР на ЗДвП, в която се приема, че тези средства и системи могат да бъдат както стационарни, така и мобилни, тази липса на правила и норми е преодоляна и в тази насока и в тази си част Тълкувателното решение е загубило сила. Не е налице и противоречие между разпоредбите на Наредбата и ЗДвП, тъй като видно от разпоредбата на чл.11 ал.2 от Наредбата се отнася само до случаите, в които се касае до контрол с мобилно АТСС във време на движение на контролиращото МПС. В конкретния случай безспорно е установено по делото, че мобилното АТСС, с което е заснето нарушението е било със стационарно преносим уред временно разположено в контролирания участък от пътя. Не се споделя така направеното възражение от жалбоподателя за нарушение на чл.7 ал.1 от посочената Наредба, визираща, че местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи се обозначават с пътен знак Е-24 и се оповестяват, чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи. Действително, в настоящия казус контролирания участък не е бил предварително обозначен със знак Е-24, но това не е било необходимо с оглед отмяната на чл.7 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., която промяна е публикувана в ДВ бр.6/2018 год. в сила от 16.01.2018 год. Както бе отразено в по-горните абзаци, деянието е осъществено на 23.02.2024 г., т.е. след постановената отмяна и такова изискване за предварително

обозначаване вече не е необходимо.

Следващият съществен момент се явява този, касаещ авторството на деянието. В тази насока в съответната ОД на МВР се съдържа информация и в този смисъл при издаване на електронния фиш е било известно лицето – собственик на управляваното МПС. В тази насока е и приложената по административнонаказателната преписка справка от централна база данни – КАТ – В. за установяване на това обстоятелство. При това положение и с оглед възприетата и изложена по-горе фактическа обстановка, съдът счита, че административното нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП, може да се вмени във вина на жалбоподателя, след като е установено, че лицето би могло да бъде субект на административната отговорност. Съгласно разпоредбата на чл.188 ал.2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на МПС, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното-превозно средство. В конкретния случай процесното МПС е собственост на физическо лице, което не е различно от това, което е наказано. От приложената по делото справка на л.12 за регистрация на МПС безспорно се установява, че процесното МПС е собственост на жалбоподателя. Разпоредбата на чл.189 ал.5 от ЗДвП предвижда, че Електронния фиш по ал.4 се връчва на лицето по чл.188 ал.1 или ал.2 от ЗДвП с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от Министъра на вътрешните работи служби за контрол при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на Свидетелството му за управление на МПС. На лицето, посочено в декларацията се издава и изпраща Електронния фиш по ал.4 за извършеното нарушение, а първоначално издадения Електронен фиш се анулира. Не са налице формални предпоставки за отмяна на Електронния фиш, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

От представената по делото Справка от Директора на ОПУ гр.В. под изх.

№ 11-00-39/05.04.2024 г., ведно със Заповед №РД-11-179/16.02.2024год., Чертеж №3 и Чертеж №4 от одобрен проект за ВОБД по безспорен начин се установява, че на 19.02.2024г. движението по път I-1 М. – Л. д. е било възстановено с въведени с пътни знаци забрана за изпреварване и ограничение на скоростта на движение от 50км/ч съгласно одобрен проект по част „Временна организация и безопасност на движението“. Към Справката от Директора на ОПУ е изпратена извадка от съгласувания проект за ВОБД съдържаща информация за въведените ограничения на движение в района на пътен възел Р. към 23.02.2024г. От така представената Заповед № РД-11-179/16.02.2024г. по безспорен начин се установява, че част от път I-1 /Е79/ М. – Б. в участъка от км. 161+800 до км. 171+600 е предвидено скоростта на движение в участъка да е 50 км/ч като това удостоверява ,че измерването на скоростта на посочения в електронния фиш лек автомобил е извършено именно след навлизане в зоната на действието на пътният знак В26. Категорично към дата 23.02.2024год. временната организация на движение на участъка е била изпълнена съгласно приложената схема. От така приложената схема от одобрен проект по безспорен, категоричен и непротиворечив начин се установява, че на км. 166+800 с посока на движение от гр. М. към гр. С. е въведено ограничение на скоростта въведено с пътен знак В26,а именно разрешена стойност на скоростта от 50км/ч.

Съдебния състав намира за основателно да отбележи, че следва да се направи разграничение между място на разполагане на камерата и място на заснемане на МПС, като то може да е различно, в зависимост от обхвата /обсега/ на действие на камерата.Същевременно меродавно за отговорността на дееца е единствено мястото на заснемане на МПС, като трайната практика е последователна в разбирането, че е възможно камерата да е поставена дори извън границите на населено място, а водачът да отговаря за нарушаване на общото ограничение на скоростта в населено място, щом обхватът на действие на камерата е бил настроен така, че тя да заснема само участъка на пътя след табела Д11.В тази насока е Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156/2019 г. на XIX състав на Административен съд – П. В този смисъл е напълно възможно камерата да е разположена преди знака В26 или преди кръстовище, но деецът да отговаря за допуснатото нарушение, въведено със знак В26, щом обхвата на камерата е така настроен, че да заснема в зоната на действие на знака.От гореизложеното е видно, че от значение, за да се

прецени дали камерата заснема само МПС, които се намират в зоната на действие на пътния знак В26: -е не дали самата камера е разположена в зоната на действие на пътния знак, - а дали настройките на обхвата на заснемане на камерата са такива, че да заснема само тези МПС, които са в зоната на действие на пътния знак В26.В тази насока е Решение № 2393 от 15.12.2022 г. по к. адм. н. д. № 2417/2022 г. на XXVI състав на Административен съд - П. Решение № 2293 от 07.12.2022 г. по к. адм. н. д. № 2164/2022 г. на XIX състав на Административен съд - П., Решение № 1867/26.10.2022 г. на Административен съд – П., XXIV състав, КАНД № 1630/2022 г., Решение 1656/2022, на П. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, XXI състав к. адм. дело номер 1542 по описа за 2022, Решение № 1223/27.06.2022 г. П. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, XXIV състав, КАНД № 1017/2022, Решение № 497/21.03.2022 на П. Административен Съд, XXIV състав, по КАНД № 246/2022, Решение № 901/18.5.2022 г. на Административен съд – П., XXIV състав, КАНД № 515/2022 г. Същевременно в протокола по чл. 10 от Наредбата, изрично е отбелязано, че АТСС е разположено и настроено съгласно изискванията за обслужване на производителя и нормативните предписания, като това удостоверяване е скрепено с подпис и саморъчно изписване на имената на удостоверилия го полицейски служител. Подобно нормативно изискване, чието спазване е удостоверено е правилото на чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., според което: "При контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта, мястото за разполагане на АТСС се определя така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта". Съгласно трайната съдебна практика Протоколът по чл. 10 от Наредбата представлява официален свидетелстващ документ, който удостоверява мястото, времето и начина на извършване на видеоконтрола и спазването на нормативните и техническите изисквания за неговата законосъобразност. В тази насока е Решение № 1995 от 27.10.2021 г. на Административен съд – гр.П., XXI касационен състав, к. а. н. д. № 1530 по описа на съда за 2021 г., Решение № 1988/27.10.2021 г. на Административен съд П., XXII касационен състав, к. а. н. д. № 1969 по описа на съда за 2021 година, Решение № 15 от 05.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 2895/2020 г. на XXIV състав на Административен съд - П., решение № 2049 от 13.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2089/2020 г. на XX състав на Административен съд – П., Решение № 1945 от 29.10.2020 г. по к. адм. н. д.

№ 1795/2020 г. на XXI състав на Административен съд - П., Решение № 1349 от 23.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1314/2020 г. на XXI състав на Административен съд П., Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156/2019 г. на XIX състав на Административен съд – П. Нещо повече, той се ползва с материална доказателствена сила, ако не е оборен по надлежния ред. В тази насока е Решение № 1433 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1292/2021 г. на XIX състав на Административен съд - П., Решение № 1247 от 21.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1212/2021 г. на XIX състав на Административен съд - П., Решение № 1469/13 юли 2021 г. XIX състав на Административен съд П., к. а. н. дело № 1414 по описа за 2021 г. В процесния случай материалната доказателствена сила на протокола не е опровергана, поради което следва да се приеме, че е спазено изискването АТСС да е заснемало МПС само в зоната на действие на пътен знак В26 и деянието на дееца е съставомерно.

В случая отсъстват съществени нарушения на процесуалните правила, въведени с Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. – изводът произтича от писмените доказателства /преписката/, описани по-горе с наименование и съдържание. Протоколът по чл.10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. е с дата на използване – 23.02.2024, която дата е отразена в електронния фиш за дата на извършване на нарушението. Освен съответствието между дата на установяване на нарушението, посочена в електронния фиш и идентична дата на използване на конкретното АТСС, е налице идентичност и между отразеното в протокола ползвано АТСС и посоченото в снимковия материал, който попада в обхвата на заснетите на 23.02.2024г. статични изображения, включително е налице идентичност в посока – отдалечаваща спрямо заснетия лек автомобил в снимката и посока на задействане, отразена в протокола. Предвид тези данни следва извод за наличие на достатъчно реквизити, установяващи без съмнение обвързката между данните в протокола по чл.10 от наредбата и данните в електронния фиш, което изключва съмнение в истинността на фактическата установеност, която не е разколебана посредством други доказателства. Протоколът съдържа данни за начало и край на работа /08.15 до 18.00/, в който период е осъществено заснемането – 08:58ч. Протоколът по чл.10 ал.1 от наредбата е документът, предвиден да удостовери всяко използване на мобилно АТСС, за да има обвързка между предвидената с наредбата информация /съдържание на протокола/ и

снимковия материал, каквато в случая е установена. Географските координати в снимковия материал потвърждават мястото, където се е намирал служебния автомобил. Следва да се има предвид, че мястото на осъществен контрол е различно от мястото на фактическото позициониране на техническото средство, но е мястото, на което техническото средство е било настроено да извършва заснемане – контролирана зона. „Контролирана зона“ е не мястото, на което са поставени радарът и камерата на системата, а ограниченият участък от пътя /обхват/, където са насочени същите за осъществяване контрол и съответно заснемане на нарушения. Относно административния адрес във връзка с мястото на нарушението, като мястото на видеоконтрол е отразено в протокола по чл.10 от Наредба № 81213-532/12.05.2015г. и в случая е установено без съмнение, че мястото на нарушение е в извън населено място, за което разрешената скорост е 50 км/ч. която е била въведена с пътен знак В26.

От събраните по делото писмени доказателства се установява безспорно, че установената скорост на водача посочена в ел. фиш е в зоната на действие на ограничителния скоростта знак В26 като по този начин извършената от него административно нарушение е установено по несъмнен начин.

От жалбоподателя са претендирани разноски макар и без да са представени доказателства за реализирани такива, но с оглед изхода на делото такива не му се дължат.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63 ал.2 т.5, вр. с чл.58д т.4 от ЗАНН, съдът **ПОТВЪРДИ** Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 8712974/23.02.2024 год. на ОД на МВР гр.В.

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

Съдия при Районен съд – Мездра: _____